

62. Hässlö, Lerbo sn, Oppunda hd.

Pl. 36. Pl. 9: B. 772.

Litteratur: B. 772; L. 904; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld Mon. Suderm.; Runverser s. 187; O. Hermelin Oppunda hd I, s. 114.

Om runstenens läge finnes i Ransakn. 1667—84 följande uppgift: »Denne Steen finnes uthi Öfwersten Johan von Vittinghofz gårde på Hesslöö, längden är 6 alnar (3,5 m) och bredden 2 alnar (1,19 m). Der hooss är 6 små högar och litet derifrån 30 backar, alle öfwerst på med en stenring lagde.» Runstenen står rest på en backe öster om Hässlö gård och söder om landsvägen i det gårde, som sträcker sig ned till stranden av sjön Långhalsen.

Ämnet är gråsten, höjden 2,80 cm, bredden vid foten 1 m, i toppen över slinglinjen 57 cm, slingans bredd 10 cm.

Ristningen är synnerligen tydlig, runorna smala såsom på Sö. 316 Sannerby. 5—9 äro **rasti**, icke **rasta** som i B. 772; 7 **s** har övre staven förlängd till nedre linjen, 32 **u** bistaven krökt som på R. 50 **t** och 51 **r** skiljas av två parallella linjer, som måste fattas som ornament. De flesta kolon äro vågräta streck, de efter 39 lodräta.

Inskriften är följande:

kuni : **rasti** stan : **pansi** : **a** ragna : sun san : **kupan** : i **uak** : **uap** : **taþr** **uastr**

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Om inskriftens bruk av runan **a** yttrar Bugge, *Runverser* s. 188 följande: »**uastr** = *vestr*, **san** = *sinn* (der ellers skrives **sen**), **rasta** = *ræiste* eller *ræisti* give ikke tilstraekkelig Stotte for den Opfatning at **a** i **uak** kan betegne det lange *i* i *víg*. Jeg formoder, at **iuak** er *i veg*. og at *i veg varð dauðr* **vestr** »som döde paa Reise i Vest» siger omtrent det samme som *varð dauðr i vestrveg*. Herfor taler Dativ **uak** uden Endelse, thi Dat. oldn. *veg*, glsv. *vægh* er ganske almindelig. Herfor taler fremdeles Udtrykket i andre Runeindskrifter. Jfr paa en Sten paa Jäderstad (Goderstad), Upland (Steph. II, 802, III: 343): **uar** **taupr** i **austr**-**uihi**; L. 1351: **sa** **uarþ** **tupr** i **uastr** **uakm** i **uikiku**, hvor jeg med C. Sæve tolkar **uakm** som *vægum*, ikke med Stephens som *vágum*; L. 851. **þair** **entapþus** i **austruiki**» Stavningen **uar**, **uastr** påminner om **uastr**, Sö. 53 Valstad.

Översättning: Gunne reste denna sten över Ragne sin son, som blev död västerut.

Inskriftens slut äger uppenbarligen metrisk form och torde böra uppdelas:

i vægh vardh 3-stavig vers

dædhr væstr 2-stavig vers

63. Stora Malms kyrka, Oppunda hd.

Pl. 10: B. 788.

Litteratur: B. 788; L. 901; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöldh Mon. Sud.

Runstenen, som fanns i St. Malms kyrkodörr, är nu borta. Höjden var enligt måtten i B. 788 1,83 m, bredden vid foten 1 m, i toppen 1,08 m. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Inskriften är i B. 788 följande: